

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 czerwca 1969 r.

Nr 18

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 134 — z dnia 19 czerwca 1969 r. w sprawie utworzenia Wyższych Szkół Nauczycielskich w Bydgoszczy, Kielcach, Olsztynie i Słupsku 249
- 135 — z dnia 20 czerwca 1969 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego 249

ROZPORZĄDZENIA:

- 136 — Ministra Finansów z dnia 28 marca 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu 251
- 137 — Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1969 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych 252
- 138 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 maja 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu nadawania medalu „Za udział w walkach o Berlin” i medalu „Za zasługi dla obronności kraju” oraz wzorów odznak tych medali i sposobu ich noszenia 254
- 139 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 czerwca 1969 r. w sprawie określenia miejscowości, na obszarze których księgi wieczyste utraciły moc prawną 254
- 140 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 1969 r. w sprawie powierzenia niektórym sądom powiatowym rozpoznawania spraw o rozwód oraz przekazania Sądowi Powiatowemu w Bielsku-Białej rozpoznawania spraw karnych dotyczących nieletnich w zakresie właściwości Sądu Powiatowego w Pszczynie 255
- 141 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 1969 r. w sprawie zmiany obszaru właściwości Ośrodka Zamiejscowego Sądu Wojewódzkiego w Kielcach z siedzibą w Radomiu 255

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 142 — z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie ratyfikacji przez Ugandę, Mongolię i Algierię Poprawki do artykułu 109 Karty Narodów Zjednoczonych przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucją nr 2101 (XX) dnia 20 grudnia 1965 r. 256
- 143 — z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie przystąpienia Libanu do Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. 256

134

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1969 r.

w sprawie utworzenia Wyższych Szkół Nauczycielskich w Bydgoszczy, Kielcach, Olsztynie i Słupsku.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się:

- 1) Wyższą Szkołę Nauczycielską w Bydgoszczy,
- 2) Wyższą Szkołę Nauczycielską w Kielcach,
- 3) Wyższą Szkołę Nauczycielską w Olsztynie,
- 4) Wyższą Szkołę Nauczycielską w Słupsku.

2. Wyższe szkoły nauczycielskie wymienione w ust. 1 kształcą nauczycieli dla potrzeb szkół podstawowych i zasadniczych szkół zawodowych.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów

135

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1969 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Celulozowo-Papierniczego — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu użyto określenia:

- 1) „ustawa” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78),
- 2) „dyrektywna rentowność” — należy przez to rozumieć ustalony przez jednostkę nadrzędną, wynikający z zadań narodowego planu gospodarczego wskaźnik, wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje planowany wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej do planowanego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej,
- 3) „dyrektywna sprzedaż” — należy przez to rozumieć sprzedaż produkcji towarowej w cenach fabrycznych, ustaloną przez jednostkę nadrzędną, wynikającą z zadań narodowego planu gospodarczego,
- 4) „planowana sprzedaż” — należy przez to rozumieć sprzedaż produkcji towarowej w cenach fabrycznych, wynikającą z planu techniczno-ekonomicznego,
- 5) „rzeczywista rentowność” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik bilansowy z całokształtu działalności gospodarczej do rzeczywistego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej, po weryfikacji i po dokonaniu ewentualnych korekt wyniku i kosztów,
- 6) „rzeczywista sprzedaż” — należy przez to rozumieć sprzedaż produkcji towarowej w cenach fabrycznych, wynikającą ze sprawozdawczości finansowej.

§ 3. Przedsiębiorstwa tworzą fundusz zakładowy w zależności od stopnia wykonania dyrektywnej rentowności netto i dyrektywnej sprzedaży produkcji towarowej w cenach fabrycznych.

§ 4. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie w 100% dyrektywną rentowność netto, tworzy fundusz zakładowy w wysokości 2,7% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona w 100% dyrektywną sprzedaż produkcji towarowej w cenach fabrycznych — tworzy ono fundusz zakładowy w wysokości 2,8% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie dyrektywnej rentowności netto, wówczas fundusz zakładowy, jaki przypadłby za wykonanie 100% rentowności, ulega zmniejszeniu o 2% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 5% pogorszenia, o dalsze 4% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 5 do 10% pogorszenia i o dalsze 7% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia od 10 do 20% pogorszenia; w razie pogorszenia dyrektywnej rentowności o 20 lub więcej procent, przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego w części przypadającej za osiągnięcie rentowności netto.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie dyrektywnej sprzedaży produkcji towarowej, wówczas fundusz zakładowy, jaki przypadłby za wykonanie w 100% tej sprzedaży, ulega zmniejszeniu o 5% za każdy rozpoczęty procent niewykonania w granicach do 3% niewykonania, o dalsze 10% za każdy rozpoczęty procent niewykonania w granicach od 3% do 5% niewykonania i o dalsze 13% za każdy rozpoczęty procent niewykonania w granicach od 5% do 10% niewykonania; w razie wykonania rzeczywistej sprzedaży niżej od ustalonego wskaźnika dyrektywnego o 10 lub więcej procent przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego w części przypadającej za osiągnięcia planowanej sprzedaży.

§ 5. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie rzeczywistą rentowność i rzeczywistą sprzedaż wyższą od dyrektywnej, wówczas fundusz zakładowy przypadający za osiągnięcia dyrektywnej rentowności i dyrektywnej sprzedaży produkcji towarowej ulega odpowiedniemu zwiększeniu, które oblicza się według stawek zamieszczonych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwom, które wykazały się szczególnymi osiągnięciami w zakresie wzrostu produkcji eksportowej, uruchomienia produkcji nowych wyrobów, wydatnej poprawy jakości wyrobów, wzbogacenia asortymentów, lub też przedsiębiorstwom, w których zajdzie konieczność naprawienia skutków pogorszenia rentowności wywołanego przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa — może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Decyzje o przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy wydaje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w trybie i granicach kwoty określonej w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 45, poz. 279, z 1967 r. Nr 26, poz. 120, z 1968 r. Nr 29, poz. 190 oraz z 1969 r. Nr 7, poz. 58 i Nr 14, poz. 101).

§ 7. Kwota funduszu zakładowego przypadająca za poprawę dyrektywnej rentowności i sprzedaży nie może przekraczać kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyniku finansowego.

§ 8. Przy ustalaniu rzeczywistej rentowności dokonuje się korekty wyników i kosztów z tytułów wymienionych w art. 6 ustawy.

§ 9. W przedsiębiorstwach planowo-deficytowych koryguje się także wyniki i koszty wskaźnikiem zmiany sprzedaży wyrobów i usług w porównaniu do planu.

§ 10. Zasady podziału między poszczególne komórki organizacyjne ruchu i zarządu przedsiębiorstwa tej części funduszu zakładowego, która zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy jest przeznaczona na nagrody dla pracowników, określa uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowców z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody (Monitor Polski Nr 61, poz. 322).

§ 11. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczania tych odpisów odpowiednie dane, wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych, a za podstawę rocznego odpisu dane wykazane w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt wymienionych w §§ 8 i 9. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. W celu ustalenia kwot odpisów kwartalnych należy porównać rzeczywistą rentowność osiągniętą za dany okres z roczną dyrektywną rentownością oraz rzeczywistą wartość sprzedaży z planowaną na dany kwartał, liczonych w rachunku narastającym, pod warunkiem, że roczna sprzedaż wynikająca z planu techniczno-ekonomicznego nie jest niższa od sprzedaży dyrektywnej.

2. W uzasadnionych wypadkach dyrektor zjednoczenia może wprowadzić w wyżej wymienionych celach obowiązek porównywania rzeczywistej kwartalnej rentowności z rentownością dyrektywną dla poszczególnych kwartałów.

3. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 12. 1. Jeżeli rzeczywista rentowność przedsiębiorstwa i rzeczywista sprzedaż nie uzasadniają pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego zaliczkowo funduszu zakładowego za pierwsze półrocze oraz za trzeci kwartał, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku lub z funduszy następnych lat — aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, należy traktować jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 14. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, jeżeli ich urządzenia księgowo pozwalają na ustalenie wyniku gospodarczego.

2. Kombinaty mogą, na mocy decyzji podjętej przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, tworzyć fundusz zakładowy w poszczególnych zakładach, jeżeli dla zakładów tych wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1969 r. (poz. 135).

TABELA STAWEK ODPISU DODATKOWEGO NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY ZA POPRAWĘ DYREKTYWNEJ RENTOWNOŚCI I DYREKTYWNEJ SPRZEDAŻY

Za poprawę dyrektywnej rentowności w punktach	Stawka funduszu zakładowego w % planowanego osobowego funduszu płac za jeden punkt poprawy dyrektywnego wskaźnika rentowności	Za poprawę dyrektywnej sprzedaży w %	Stawka funduszu zakładowego w % planowanego osobowego funduszu płac za jeden procent poprawy dyrektywnej sprzedaży
do 2	0,40	do 2	0,40
2,01 — 4	0,20	2,01 — 4	0,20
powyżej 4	0,10	powyżej 4	0,10

Przez punkt rozumie się poprawę o jedność zadanego wskaźnika rentowności.

Wskaźniki rentowności i sprzedaży oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku z zastosowaniem ogólnie przyjętych zasad zaokrąglania.

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1968 r. Nr 6, poz. 40) oraz art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1968 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu (Dz. U. Nr 19, poz. 120) po wyrazie „produkcyjne” dodaje się wyraz „oraz kółka rolnicze i ich ośrodki rolne”.

§ 2. 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku gruntowego za lata podatkowe do 1968 r. włącznie od przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągniętych przez kółka rolnicze i ich ośrodki rolne.

2. Umarza się wymierzony, a jeszcze nie uiszczony podatek gruntowy za lata do 1968 r. włącznie od przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągniętych przez kółka rolnicze i ich ośrodki rolne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1969.

Minister Finansów: S. Majewski